

Modlitwa na zakończenie Roku Akademickiego

Zdjęcia wykonał i udostępnił: Tomasz Końko

10 czerwca 2023 zgromadziliśmy się na dziękczynnej Eucharystii
przed zakończeniem zajęć dydaktycznych w roku akademickim
2022/2023

Dziś po raz ostatni w tym roku akademickim

wszyscy jesteśmy razem,
by podziękować Miłosiernemu
Bogu za miniony czas
i zawierzyć Mu wszystkich
studentów i wykładowców,
wszystkich dobrodziejów i
pracowników Instytutu.

Ze wstępu do Eucharystii

**Szczere modlitwy - modlitwy zrodzone z bólu i cierpienia,
idą do Boga i zawsze wracają - nie ma nie wysłuchanej.**

Z homilii ks. K. Barygi

Przyjąć Jezusa – Syna Boga
i stać się Bożym dzieckiem.
Tak naprawdę i ostatecznie
tylko to się liczy – to jest życie wieczne.
I po to też powołany jest nasz Instytut.
Po to profesorowie
otrzymują misję nauczania.
Po to studenci przyjeżdżają
na wykłady i ćwiczenia.

Poznać Boga – spotkać Boga
– dotknąć Boga

- także w Instytucie –
w szkole Jezusowej ewangelii,
- także na zajęciach z profesorami
– radosnymi sługami
jedynego Nauczyciela,
- także we wspólnocie studentów –
małych dzieci Ojca niebieskiego.

*Wystawiam Cię, Ojcze,
Panie nieba i ziemi,
że właśnie te rzeczy zakryłeś i zakrywasz
przed mądrymi i roztropnymi,
a objawiasz je nam
– swoim prostym, ufnym,
rozmodlonym, miłosiernym dzieciakom.*

Objawiasz nam tak
jak Tobiaszowi i Sarze.
Objawiasz nam tak
jak wdowie z dzisiejszej ewangelii.
Objawiasz nam tak jak Apostołom.

Po zakończeniu Eucharystii studenci kwiatami wyrazili swoją wdzięczność Księdzu Dyrektorowi i swoim Profesorom

Ksiądz Dyrektor wręczył Profesorom oraz studentom «wyjątkowe wyróżnienia»

Wyróżnienie: «Wyjątkowe zrozumienie dla pedagogicznego przygotowania»

dla

Pani Doktor Joanny Borowicz

Księdza Doktora Pawła Kindrackiego

Księdza Magistra Krzysztofa Piórkowskiego

Pani Joanna, ksiądz Paweł i ksiądz Krzysztof nie robili żadnych trudności z przepisaniem dyscyplin kiedyś przez nas studiowanych i już zaliczonych na innych uczelniach.

Dzięki takiej życzliwości profesorów

«z wyjątkowym zrozumieniem dla pedagogicznego przygotowania»

nasi studenci otrzymali w darze więcej czasu

- na pisanie pracy dyplomowej,
- na studium własne,
- na troskę o najbliższych po pracy zawodowej w tygodniu.

Wyróżnienie: «Wyjątkowy Promotor»

dla Pani doktor Joanny Borowicz

Pani doktor Joanna Borowicz przed rokiem przyjęła na swoje seminarium podyplomowe 14 studentów, a w tym roku 6 studentów, czyli w ciągu dwóch kolejnych lat razem 20 studentów - jakby jeden rocznik podyplomówki. Rekord nie do pobicia.

W tej sytuacji proszę sobie wyobrazić, ile promotor musi przeczytać i poprawić stron, ile przeprowadzić konsultacji ze studentami, ile wysłać do nich wiadomości mailowych. I dodajmy jeszcze, ile przy tym wszystkim trzeba zostawić zdrowia.

Wyróżnienie: «Wyjątkowy Zespół»

dla studentów I Roku PSTK:

Rafała Branickiego

Eweliny Głodzik

Jacka Karwowskiego

Moniki Sionek

Zespół, który w ciągu tego jednego roku akademickiego połączył podyplomowe studia teologiczno-katechetyczne w naszym Instytucie i podyplomowe studia przygotowania pedagogicznego poza naszą uczelnią. Zespół, który osiągnął to, co na początku roku wydawało się marzeniem. Zespół, który optymalnie wykorzystał swój czas i poświęcił własne środki. Zespół, który w ekspresowym tempie zdobył to, co innym udało się uzyskać w ramach wcześniejszych kilkuletnich studiów licencjackich i magisterskich.

Wyróżnienie: «Wyjątkowe Łączenie»

dla:

Eweliny Głodzik studentki I Roku PSTK

oraz Mileny Lewandowskiej studentki II Roku PSTK

Ewelina i Milena to dwie mamy, które urodziły i nie przerwały studiów. Ze swoimi pociechami sumiennie pojawiały się w Instytucie. Na przerwach karmiły swoje skarby, a w czasie wykładów angażowały swoich mężów w opiekę nad dziećmi. Nie przesadzę, jeśli powiem, że ich dzieciaki z mlekiem matki otrzymały i zrozumienie Bożej nauki, i zapal do jej głoszenia. Gratuluje «wyjątkowego połączenia» macierzyństwa z teologią, domu rodzinnego z wyższą uczelnią, a rodziny z naszą społecznością.

Na zakończenie nasza studencka rodzina spotkała się na agapie, aby przy jednym stole dzielić się dobrymi słowami i dobrym... ciastem - ciastem przygotowanym przez studentów.

Poznać Boga - spotkać Boga - dotknąć Boga.
Czy nie po to żyjemy - czy nie to jest naszym największym skarbem?

(Z homilii)